

En utställning helt utan kritisk blick

[Gilbert & George](#)

Moderna museet jamsar med i Gilbert & Georges populism

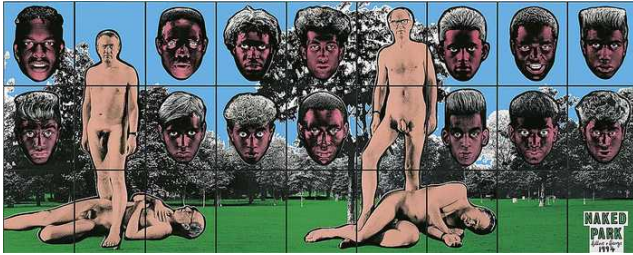

Foto: © Gilbert & George

Gilbert & George, "Naked park", 1994.

[KONST](#)ons 13 feb 2019

Gilbert & Georges utställning på [Moderna museet](#) heter *The great exhibition* men titeln hade lika gärna kunnat vara "Make exhibitions great again", för det är exakt vad de menar. Tidigt i karriären skrev de ett manifest som sa att deras konst skulle vara "för alla", och på senare år har den ärkekonservativa duon kommit ut som fullfjädrade högerpopulister. De hyllar inte bara **Margaret Thatcher**, utan Brexit och **Donald Trump**.

Gilbert Prousch och **George Passmore** träffades på konstskolan Saint Martins i London 1967. De blev snart ett par och började uppträda som "levande skulpturer", klädda i samma slags traditionella tweedkostymer som de går runt i än i dag. För att förenkla livet utvecklade de extremt inrutade vanor, och bor sedan många år i ett hus utan kök eftersom de inte tål ordning. De vill hålla sin konst ren, utan störande intryck utifrån.

De gör allt tillsammans och livet, döden och sexualiteten är centrala teman i deras verk. Det är denna hållning som kommer fram i utställningen, där duons arbete har renodlats till att enbart handla om de gigantiska fotomontage i starka kontrastfärger som de har arbetat med sedan 1970-talet. De har även gjort videor, *artists' books* och performances, men de verken sågs kanske inte som slagkraftiga nog för *The great exhibition*. I stället får vi vägg efter vägg med fotomontage, finurligt konstruerade av mindre inramade bilder som pusslas ihop till större kompositioner. Här finns deras tidiga skildringar av Londons fattigkvarter, deras sorgtyngda verk om aids-epidemin, där de förlorade flera av sina vänner, samt de senaste årens bilder som utgår från iakttagelsen att hipsters och djupt religiösa muslimer gillar att odla stora skägg. Ofta går deras analyser inte djupare än så.

Utställningen är inte kronologiskt hägd, men eftersom Gilbert & George anger årtal för varje verk på framsidan framgår det snabbt att de befinner sig på ett sluttande plan, konstnärligt och intellektuellt. Detta uppfattar jag som en konsekvens av deras idé att allt blir bättre av att förenklas och populariseras: livet, idéerna, politiken. Det finns inte längre plats för nyanser, utan verken har blivit allt mer ytliga och aggressiva med åren.

Däremot är Gilbert & George historiskt viktiga efter att ha fört in manlig homosexualitet i konsten på ett sätt som ingen hade gjort tidigare. Det kan ingen ta ifrån dem.

Dessutom gör deras konsekventa skildringar av London att deras verk som helhet kan ses som en enda gigantisk fresk över stadens växlingar. Från bögar och punkarna på 70-talet, till dagens mångkulturella stad med extrema ekonomiska och sociala klyftor som gestaltas via halsbrytande montage av olika text- och bildelement. Kanske är det som excentriska krönikörer över denna tid och plats som Gilbert & George kommer att bli hägkomna.

(Texten fortsätter under bilden.)

Foto: © Gilbert & George
Gilbert & George, "Beardary", 2016.

Men det är inte verkens sociala innehåll, utan konstnärernas dröm om att bli älskade av alla som utställningens curatorer **Daniel Birnbaum** och **Hans-Ulrich Obrist** har velat ta fasta på. Det är inte förbjudet att vara höger i konstlivet, som Gilbert & George hävdar i sann populistisk anda, däremot är det ett problem att utställningen instrumentaliserar deras populism (med hopp om många besökare) i stället för att gå på djupet med vad den betyder.

Gilbert & George är ju pionjärer för dagens Twitterhetsare: säg något utan att riktigt mena det. Stirra in i kameran med aggressiv blick. Använd formuleringar som både betyder och inte betyder vad de säger. Kring detta saknas reflektion i utställningen.

Moderna museet har under Birnbaums tid som chef odlat en feministisk profil, där två tredjedelar av soloutställningarna har varit med kvinnliga konstnärer. De enda kvinnorna som syns i den här utställningen är klädda i burka.

Bara genom att döljas blir kvinnan ett möjligt inslag i Gilbert & Georges värld. Det är klassisk misogyni. Jag menar att museets uppgift borde vara att utveckla en kritisk blick på konsten, inte jamsa med och popularisera den.

13 februari 2019 04:00